

РЕШЕНИЕ

№ 3061

гр. София, 09.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 03.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2586** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на С. И. Н., ЕГН: [ЕГН], чрез адвокат М. Й., със съдебен адрес и адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. В, Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221021003273-091-001/26.07.2022 г., издаден от В. А. В. на длъжност Началник сектор „Ревизии“, ТД на НАП [населено място], орган възложил ревизията и Б. С. К. на длъжност главен инспектор по приходите, ТД на НАП [населено място] – ръководител на ревизията, в частта изменена с Решение № 1919/06.12.2022 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, с което е изменен ревизионният акт в оспорената част.

Пред съда се оспорват определените на жалбоподателката задължения за данък по чл. 48, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/, върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г., 2019 г. и 2020 г. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на РА като явно необоснован и немотивиран в обжалваната част. Счита, че заключенията по чужди ревизионни актове са непротивопоставими по процесното контролно производство. Твърди се, че е налице неправилен подход на изчисление на разполагаемите суми на г-н Х. в рамките на всяка година, с които се компенсира недостига при жалбоподателката. Безспорно се установява, че двамата са имали общо домакинство и г- жа Н. е получавала значителни суми от г-н Х. за това. Сочи, че е налице достатъчен размер на наличните

средства на г-н Х. в рамките на всяка една година, който да компенсира съответния недостиг при г-жа Н.. Изразява становище, че в случая не са налице основания за прилагане на специалния ред по чл. 122, ал. 1 от ДОПК.

В съдебно заседание, жалбоподателката С. И. Н. редовно уведомена не се явява, представлява се от адв. Й., който моли жалбата да бъде уважена, по изложените в нея съображения. Претендира сторените по делото разноски и адвокатско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-София, редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт Н., която моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните и при направената служебна проверка за законосъобразност на акта, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК. Решението на и.д Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено на жалбоподателя, по електронен път на 08.12.2022 г., видно от приложената разписка. Жалбата е депозирана чрез административния орган до съда с вх. № 53-04-1331/22.12.2022 г. при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221021003273-020-001 от 10.06.2021 г., връчена на 21.06.2021 г., последователно изменена със Заповед №Р-22221021003273-020-002 от 16.09.2021 г., връчена на 29.09.2021 г. и Заповед №Р-22221021003273-020-003 от 10.11.2021 г., връчена на 11.11.2021 г., издадени от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София, която е определена за компетентен орган за възлагане на ревизията /ОВР/ на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, във връзка е чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП София, е възложено извършването на ревизия на С. И. Н.. Ревизията е възложена за определяне на задълженията на лицето за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2020 г. С посочените 3 ЗВР е определен срок за приключване на ревизията първоначално до 3 месеца от връчването на първата ЗВР - т.е. до 21.09.2021 г., изменен до 18.02.2022 г., съгласно Заповед №Р-22221021003273-ЗИД-001 от 09.11.2021 г. на изпълнителния директор на НАП. На основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК във връзка е изпратена молба чрез дирекция СИДДО, при ЦУ на НАП до данъчната администрация на Кипър с реф. №ER0242CY0921, от компетентния ОВР е издадена Заповед №Р-22221021003273- 023-001 от 12.01.2022 г., с която е постановено

спиране на ревизионното производство, считано до 12.09.2022 г. Заповедта за спиране е връчена на 13.01.2022 г. На основание чл. 35 от ДОПК, поради отпадане на основанията за спиране, от компетентния ОВР е издадена Заповед №Р-2222[ЕИК]-143-001 от 12.04.2022 г., с която е постановено възобновяване на ревизионното производство. Заповедта за възобновяване е връчена на 12.04.2022 г. Определен е срок за приключване на ревизията след възобновяване – до 18.05.2022 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221021003273-092-001/27.05.2022 г., връчен на 31.05.2022 г. С доклада е направено предложение за определяне на задължения на лицето по ЗДДФЛ и лихви общо за ревизираните периоди в размер на 235 788,20 лв. при декларираните такива в размер на 102 133,93 лв.

По повод на подадено от лицето Искане с вх. №Р-2222 i[ЕИК]-РУС-001 от 08.06.2022 г. от ръководителя на ревизията е издадено Уведомление №р- 22221021003273-РУС-001 от 08.06.2022 г. за продължаване на срока за подаване на възражение и представяне на доказателства по издадения РД, считано до 14.07.2022 г. Ревизираният субект е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД е подадено писмено възражение в Вх. №59-00-570#49 от 13.07.2022 г. Възраженията са преценени с РА като неоснователни. Ревизията приключва с РА №р-22221021003273-09в-001/26.07.2022 г., издаден от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София - орган, възложил ревизията, и Б. С. К., на длъжност главен инспектор По приходите при ТД на НАП София- ръководител на ревизията. РА е връчен на 26.07.2022 г.

С. И. Н. е местно физическо лице и на основание чл. 1, във връзка с чл. 8, ал. 1 от ЗДДФЛ е данъчно задължено лице за доходи, произтичащи от източници в България и от чужбина. Семейното ѝ положение е разведена. За ревизираните периоди няма деца под 18 години. Основните доходи на лицето през ревизирания период са от трудови правоотношения и по договори за управление и контрол /ДУК/. За периодите от 2015 г. до 2020 г. са подавани декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ. Жалбоподателката е регистрирана на 05.12.2002 г. като ЕТ „ИЗГРЕВ – СИЛВИЯ НИКОЛОВА“ с ЕИК[ЕИК]. Има участие в следните търговски дружества: „БИЛДТРОНИКС ИНКОРПОРЕЙТЕД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] - от 24.10.2012 г. едноличен собственик на капитала /ЕСК/ и управител; „АПАРТ ХОТЕЛ ЦАРЕВО“ АД с ЕИК[ЕИК] /предходен ЕИК[ЕИК]/ - от 06.04.2017 г. до 19.01.2021 г. - управител и от 19.01.2021 г. - представител; „НЕОХЕЛТ“ АД с ЕИК[ЕИК] – от 25.07.2016 г. до 20.06.2019 г. - член на Съвета на директорите; от 25.07.2016 г. до 13.03.2019 г. - представител; „ПЕРЛА ТУРИСТ ИНВЕСТ“ АД с ЕИК[ЕИК] – от 21.07.2016 г. - член на Съвета на директорите и „ПЕРЛА ТУРИСТ“ АД с ЕИК[ЕИК] - директор от м. 03.2020 г. до м. 06.2020 г.

С оглед обективното установяване на всички обстоятелства от значение за определяне на задълженията на жалбоподателката по ЗДДФЛ и обезпечаване на необходимите доказателства, в хода на ревизията са извършени процесуални действия и са събрани доказателства, подробно отразени и коментирани в РД, представляващ неразделна част от оспорвания РА по см. на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизиралото лице са връчени 6 искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, описани на стр. 3 в РД, по които са

представени доказателства, коментирани в доклада. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени 14 насрещни проверки на други задължени лица, резултатите от които са документирани с протоколи по съответния ред. На основание чл. 57 от ДОПК са изпратени искания за информация относно банкови сметки на лицето до търговските банки в страната и са получени отговори, описани на стр. 3 и 4 в РД. За установяване на платените от ревизираното лице суми за комунални разходи е изискана информация и са получени отговори от „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „СОФИЙСКА ВОДА“ АД с ЕИК 13143768, „ТОПЛОФИКАЦИЯ“ АД с ЕИК[ЕИК]; „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] и „БТК“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], които са отразени в РД. Относно платени от лицето суми за местни данъци и такси е изискана информация от СТОЛИЧНА ОБЩИНА с Искане №Р-22221021003273-041 -029/29.06.2021 г. Получени са отговори с вх. №59-00-570#1 4/23.07.2021 г. и №59-00-570# 18/29.07.2021 г., с приложени приходни квитанции за плащания на местни данъци и такси. За установяване на извършени от лицето разходи за пътувания в чужбина е изискана информация от СДВР, отдел БДС с ЕИК[ЕИК] с Искане №Р- 22221021003273-041-028 от 29.06.2021 г. Получен е отговор с вх. №59-00-570#21 от 09.08.2021 г. - приложена справка за пътуванията, отразена в РД. За установяване на плащания по договор за лизинг е изискана информация от „Б.Л. ЛИЗИНГ“ АД с ЕИК[ЕИК] с искане №Р-2222Ю21003273-041-035 от 29.10.2022 г. Получен е отговор вх. №Р-22221021003273-ПРД-005-Й/29.10.2021 г, с приложена справка за плащанията. За установяване на платени суми за обучение на дете е изискана информация от АМЕРИКАНСКИ КОЛЕЖ в София с Искане №Р-22221021003273-041 -038/03.05.2022 г. Получен е отговор вх. №Р-22221021003273-ПРД-006-Й/05.05.2022 г. С цел проверка относно притежавали от жалбоподателката недвижими имоти и банкови сметки в чужбина са изпратени Искания до Дирекция СИДДО при ЦУ На НАП Получени са отговор Вх. №20-00- 2762#1 от 02.08.2021 г. - не са открити данни за лицето и отговор вх. №20-00-4082#2 от 04.04.2022 г. - не са открити данни за лицето. Извършени са справки от информационните системи /ИС/ на НАП, Агенция по вписванията - Търговски регистър, относно установяване на регистрационни данни, извършвана дейност, декларирани и плащани публични задължения и др. данни за ревизираното лице.

Въз основа на събраните доказателства от органите по приходите са изготвени годишни съпоставки на получените доходи и извършени разходи, представени в таблици. В резултат на съпоставките за всяка една от ревизираните шест периода са констатирани несъответствия, представляващи съществено превишение на извършените разходи над получените доходи, съответно за 2015 г. - в размер на 169 828,56 лв.; за 2016 г. - 52 366,47 лв.; за 2017 г. - 165 124,40 лв.; за 2018 г. - 104 620,22 лв.; за 2019 г. - 183 992,01 лв. и за 2020 г. – 118 873,54 лв. Като размер установените несъответствия са изчислени по формулата: к. 2 + к. 3 - к. 4 - к. 5, където: к. 2 са паричните средства в началото на данъчния период, к. 3 са постъпленията през периода, к. 4 са разходите за периода, а к. 5 - паричните средства в края на данъчния период.

Изчисленията в съпоставките са направени при следните данни:

Като начална разполагаема сума в брой към 01.01.2015 г. с РА е приета сумата в размер на 5 000.00 лв., при декларирана от лицето разполагаема сума в размер на около 120 000,00 лв. За произход на декларираната сума съгласно писмени обяснения жалбоподателката е посочила, че приоритетно е формирана от лични доходи и спестявания, средства предоставени от родители, средства, предоставени от Й. Х. за общото им домакинство и продажби на движимо и недвижимо имущество. В обясненията е посочено, че въпросната разполагаемост практически е невъзможно да бъде конкретизирана по приходни пера, т.к. е кумулирана в продължение на дълъг период и е обект на чести изменения през годините преди ревизията. Органите по приходите не са приели декларираната в посочения размер сума с мотив, че не са ангажирани конкретни доказателства, от които да се установи размера и начина на получаваните постъпления в периода преди ревизираната, каква сума е била налична към 01.01.2015 г., въпреки, че същите са били изискани по реда, определен в ДОПК, т. е. не са представени документи как е формирана посочената сума. По данни от ИС на НАП в РД е констатирано, че ревизираното лице в предходните периоди /2012 г. - 2014 г./ е работило по договор за управление и контрол в „ПЕРЛА ТУРИСТ“ АД с ЕИК[ЕИК] с нетни възнаграждения за 2012 г. - в размер на 59 853,60 лв., 2013 г. – 59 574,96 лв. и 2014 г. -46 872,24 лв.

В доклада е посочено, че не са установени продажби на движимо и недвижимо имущество от лицето. В тази връзка не са включени суми от продажба на имущество при определяне на началното разполагаемо салдо.

Относно твърденията за предоставени суми от Й. Х. в РД са посочени следните мотиви, с оглед на които такива не са включени при определяне на началното разполагаемо салдо на жалбоподателката: На Й. Х. е извършена ревизия за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г. Според органите по приходите в хода на ревизионното производство по безспорен начин е установено, че Й. Х. не е предоставял парични средства за ревизирания период на С. Н.. В хода на ревизията, анализирайки всички събрани документи по безспорен начин документално е установено, че двамата не споделят едно общо домакинство. РА №Р-22221720002203- 141-001 от 11.01.2021 г. е връчен на Й. Х., не е обжалван и влязъл в сила. Предвид обстоятелството, че са необходими и разходи за издръжка и живот на ревизираното лице, в оспорвания понастоящем РА е прието, че няма достатъчно документална обосноваване на твърдението за началната разполагаема сума от жалбоподателката. Ревизираното лице не ангажирало доказателства от които да се установи каква сума от чистия доход е била налична към 01.01.2015 г. Въз основа на така посочените мотиви за начална разполагаема сума в брой към 01.01.2015 г., с оспорвания понастоящем РА е приета сумата от 5 000,00 лв.

Относно установяване на разходите за издръжка, е констатирано, че ревизираното лице декларира, че са около 2 000.00 лв. месечно, в които се включват и някои комунални разходи. Жалбоподателката декларира също, че разходите за домакинството, издръжка, отглеждане и образование на двете и деца- около 50 000,00 лв., годишно, са поемани от Й. Х., с когото са били в едно домакинство. В тази връзка, от органите по приходите е извършена насрещна проверка на Й. Х.. Органите по приходите са констатирани, че провереното лице потвърждава, че е предоставяло

суми на жалбоподателката, включително и други необходими за домакинството и децата, но не ангажира документи и доказателства. На следващо място, при анализ на банковите сметки на жалбоподателката са констатирани внесени в брой суми в нейна полза от физически лица, както следва:

- за 2015 г. - общо в размер на 12 989,00 лв. - чрез вноски от: И. Й. на 19.02.2015 г. в размер на 5 994,00 лв. и от С. К. - на 08.01.2015 г. – в размер на 4 995,00 лв. и на 02.07.2015 г. - в размер на 2 000,00 лв. /или общо 6 995,00 лв./;

-за 2016 г ; - общо в размер па 14 985,00 лв. - чрез вноса на 23.11.201 б г. от Д. Г. С.;

- за 2017 г. - общо в размер на 9 990,00 лв. - чрез вноса на 22.03.2017 г. от Д. С. Г.;

- за 2018 г. общо в размер на 62 000,00 лв. - чрез вноски от: Д. Г. С. - на 22.03.2018 г. - 6 500,00 лв.; на 02.04.2018 г. 4 000,00 лв.; па 12.04.2018 г. - 5 000,00 лв.; на 19.04.2018 г. - 5 000,00 лв.; на 14.06.2018 г. - 6 000,00 лв., на 22.11.2018 г. -4 500,00 лв. й на 10.12.2018 г. -4 000,00 лв. /или общо 35 000,00 лв./ и вноски от Р. А. А. - на 27.08.2018 г. - 5 000,00 лв. и на 12.09.2018 1.- 10 000,00 лв. /или общо 15 000,00 лв./;

- за 2019 г. - общо в размер па 70 056,07 лв., чрез вноски от: Д. Г. С. - на 04.03.2019 г. - 5 000,00 лв.; на 22.03.2019 г. - 6 500,00 лв.; на 02.04.2019 г. - 5 000,00 лв.: на 02.05.2019 г. - 5 000,00 лв.: па 24.06.2019 г. - 5 000,00 лв.: на 07.10.2019 г. - 10 000,00 лв.; на 11.10.2019 г. - 4 700,00 лв.; на 24.10.2019 г. - 6 000,00 лв.; на 14.11.2019 г. - 5 000,00 лв. й па 05.12.2019 г. - 7 976,07 лв. /или общо 60 176,07 лв./ и вноса от Ц. М. И. на 04.09.2019 г. - 9 880,00 лв.;

- за 2020 г. - общо в размер на 22 931,19 лв., чрез вноски от Д. Г. С. - на 15.01,2020 г. - 4 985,04 лв., на 24.01.2020 г. - 4 985,04 лв.; на 10.02.2020 г. - 7 976,07 лв. й на 26.02.2020 г. - 4 985,04 лв.

Относно посочените суми от жалбоподателката са дадени обяснения, че това са внесени суми от въпросните лица, получени от тях в брой от Й. Х., в качеството им на негови доверени лица. От органите по приходите са извършени насрещни проверки на Д. С., Светанка М. И. и Р. А.. След съвкупна преценка на събраните доказателства органите по приходите са включили в приходната част на направените годишни съпоставки /на ред 11 - други източници на средства/ получените по банков път суми по банкови сметки на жалбоподателката, които са внесени от посочените проверени лица, но са преценили, че същите представляват друг недеклаиран облагаем доход и на самостоятелно основание същите суми са включени при определяне по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК на годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ.

Органите по приходите са направили годишни съпоставки за периода 2015-2020 г. с включени посочените по- горе суми като са приели, че с оглед констатираните несъответствия, определени като обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, за всеки от ревизираните периоди е направен анализ на относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК и с РА са определени данъчните основи за общата годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и следващите се задължения за данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, по периоди,

както следва:

- За 2015 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК с РА е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 193 994,61 лв. При така формираната годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 19 399,46 лв. След приспадане на внесен данък в размер на 1 117,71 лв. е определена сума за довносяне в размер на 18 281, 75 лв. Изчислени са дължими лихви за просрочие в размер на 11 722, 07 лв.

- За 2016 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК с РА е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 183 478,11 лв. При така формираната годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 18 347,81 лв. След приспадане на внесен данък в размер на 11 612, 66 лв. е определена сума за довносяне в размер на 6 735,15 лв. Изчислени са дължими лихви за просрочие в размер на 3 635, 40 лв.

- За 2017 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК с РА е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 303 924, 32 лв. При така формираната годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 30 392,43 лв. След приспадане на внесен данък в размер на 12 880, 99 лв. е определена сума за довносяне в размер на 17 511,44 лв. Изчислени са дължими лихви за просрочие в размер на 7 676,46 лв.

- За 2018 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК с РА е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 296 480,86 лв. При така формираната годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 29 648, 08 лв. След приспадане на внесен данък в размер на 12 986, 04 лв. е определена сума за довносяне в размер на 16 662,05 лв. Изчислени са дължими лихви за просрочие в размер на 5 614, 63 лв.

- За 2019 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК с РА е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 432717,66 лв. При така формираната годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 432 747, 66 лв. След приспадане на внесен данък в размер на 17 869, 94 лв. е определена сума за довносяне в размер на 25 404, 82 лв. Изчислени са дължими лихви за просрочие в размер на 5 977, 67 лв.

- За 2020 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК с РА е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 596 735, 67 лв. При така формираната годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 59 673, 56 лв. След приспадане на внесен данък в размер на 45 493,09 лв. е определена сума за

довнасяне в размер на 14 180, 47 лв. Изчислени са дължими лихви за просрочие в размер на 1 898, 76 лв.

В хода на извършената ревизия, органите по приходите са установили наличието на обстоятелства по чл. 122, ал.1 от ДОПК, водещи до преминаване на извършване на ревизията като „ревизия при особени случаи“. Същите са във връзка с чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК- налице са данни за укрита приходи и доходи и чл. 122, ал.1, т.5 от ДОПК- документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване. Посочените основания са приети за установени от ревизиращите, съответно от издателите на РА въз основа на данните за ревизираното лице от всички източници на доходи, източниците на финансиране, както и въз основа на съпоставка между данните, касаещи имущественото състояние на лицето и извършените от него разходи за периода, с декларираните.

На 17.05.2022 г. по електронен път на жалбоподателката е връчено Уведомление №Р- 22221021003273-113-001/05.05.2022 г., с което на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е информирана, че поради наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК - данни за укрита приходи или доходи - констатирани суми на недостиг на парични средства за ревизираните периоди, данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122-124 от ДОПК. Видно от мотивите на РД, към които се препраща в РА, изводът за установени основания по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 5 ДОПК е формиран въз основа на данните по връчените на жалбоподателката ИПДПОЗЛ и представените от нея писмени обяснения и копия на документи

Като краен резултат от проведеното ревизионно производство, с оспорвания РА на лицето са установени задължения за довносяне общо в размер на 135 300,66 лв., в т.ч., както следва: за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 98 775,67 лв. и лихви в размер на 36 524,99 лв.

Ревизионен акт № Р-22221021003273-091-001/26.07.2022 г. е обжалван по административен ред в цялост като се прави искане за неговата отмяна. Като писмени доказателства към жалбата са приложени документи по опис, комплектувани като 5 приложения, съдържащи: заверен препис на Нотариален акт за продажба на имот; заверен препис на справка, изискана служебно от НАП и получена от СДВР за преминавания на ГКПП от жалбоподателката, както и заверен препис от стр. 14-17 от РД на Й. Х., където се онагледява справка за преминавания на ГКПП от Й. Х.; заверен препис на Приложение 13 - Приблизителен паричен поток за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2019 г., представен при ревизията на Й. Х.; заверени преписи на Служебни бележки, издадени от „НЕОХЕЛТ“ АД за изплатен доход и удържан данък на С. Н. за 2017 г. и 2018 г.; заверен препис на пълномощно за подателя на жалбата. С вх. №23-22-1296#1/06.10.2022 г. е постъпило допълнение към жалбата с приложени допълнителни доказателства по опис за доходите, получени от Й. Х. през 2020 г., т.к. не са изследвани в издадения му и влязъл в

сила РА №Р- 22221720002203-141-001 от 11.01.2021 г., който обхваща периода до 2019 г.

Въз основа на така представените доказателства се е провело производство по обжалване на процесния РА пред директора на Дирекция ОДОП.

Органът е приел, че основателно в жалбата се посочва, че съгласно утвърдената данъчна и съдебна практика когато ревизията е за определяне на задълженията на физическо лице или едноличен търговец от значение за определяне на данъчната основа са и приходите и разходите за издържане на домакинството. Последното е дефинирано в разпоредбата на §1, т. 2 от ДР на ДОПК и според нея „домакинството включва съпрузите, лицата, живеещи във фактическо съпругеско съжителство и техните деца и роднини, ако живеят при тях“. Обстоятелството, че от Й. Х. са поети разходи за домакинството, в т.ч. за пътувания, обучение и др., както и че са предоставени средства на С. Н., е видно, както от съдържанието на дадените от Й. Х. обяснения, така и от надлежно изисканите и представени по реда на ДОПК писмени обясненията от проверените лица, за които е установено, че са внасяли суми по банковите сметки на жалбоподателката, в качеството им на доверени лица на Й. Х.. Следователно, в противоречие с изведената констатацията за документално доказана липса на общо домакинство, по преписката са налице писмени доказателства, водещи до обосноваван извод, че основна част от разходите за домакинството и общи пътувания са били поети от Й. Х., както и че същият е предоставял парични средства на С. Н. чрез свои доверени лица. Органът е посочил, че за цялостната преценка на спора следва да се има предвид, че съгласно утвърдената данъчна и съдебна практика, критериите за определяне на данъчната основа за облагането по особения ред са посочени в чл. 122, ал. 2 от ДОПК, като освен конкретното изброяване, т. 16 приема за такива критерии и други доказателства, които могат да послужат за определяне на основата.

Предвид предписанието на разпоредбата на § 1, т. 2 от ДР на ДОПК, по правило съдът приема, че в понятието „домакинство“ следва да бъдат включено и лицето, с което ревизираното лице живее във фактическо съпругеско съжителство. Следователно, след като Й. Х. е член на домакинството на жалбоподателката през ревизираните периоди, следва по силата на § 1, т. 2 от ДР на ДОПК, да се вземат предвид и неговите приходи, респективно разходи и на основание чл. 122, ал. 2, т. 16 от ДОПК да се извърши компенсация между установените суми като недостиг при жалбоподателката, до размера на съответните констатирани превишения при Й. Х., които са установени с влязъл в сила РА.

В цитираното решение на директора на Д „ОДОП“ е прието още, че по отношение на възраженията срещу приложеното данъчно третиране на суми, внесени банкови сметка на жалбоподателката от трети доверени лица на Й. Х. жалбата е основателна. Видно от наличните доказателства по преписката, неправилно спорните суми са квалифицирани при жалбоподателката като

недеклариран облагаем доход от друг източник. В случая от една страна е видно, че проверените лица - вносители на сумите са действали като доверени лица на Й. Х., който изрично потвърждава, че е предоставял суми на жалбоподателката. Още повече, че при ревизията на Й. Х. е установено с влязъл в сила РА, че това лице е разполагало със собствени декларирани и обложени средства, значително превишаващи по размер спорните вноски. Отбелязал е още, че неправилно в оспорвания РА задълженията за лихви за всички ревизирани период са изчислени от 01 април на съответната година, вместо от 01 май, съгласно разпоредбата на чл. 67, ал. 5 /предишна ал. 4 - ДВ, бр. 97 от 2016 г./ от ДОПК, която указва, че дължимият данък по чл. 48 се внася до 30 април на годината, следваща годината на придобиването на дохода.

Въз основа на гореизложеното, с Решение № 1919/06.12.2022 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите е отменен РА № Р-22221021003273-091-001/26.07.2022г., издаден от В. А. В. - началник сектор, възложил ревизията, и Б. С. К. - гл. инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в оспорваната част на установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2015г. до 31.12.2015г. и от 01.01.2017г. до 31.12.2018г., в едно със съответните лихви за просрочие;

В останалата част ревизионният акт е изменен, както следва:

- Установеният с РА дължим данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. в размер на 18 347.81 лв. и лихви за просрочие в размер на 3 635.40 лв., като е определен дължим данък в размер на 15 082.49 лв. и лихви за просрочие в размер на 1 843.98 лв.;

- Установеният с РА дължим данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. в размер на 43 274.77 лв. и лихви за просрочие в размер на 5 977.67 лв., като е определен дължим данък в размер на 18 678.91 лв. и лихви за просрочие в размер на 181.61 лв.;

- Установеният с РА дължим данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. в размер на 59 673.56 лв. и лихви за просрочие в размер на 2 060.27 лв., като е определен дължим данък в размер на 52 687.71 лв. и лихви за просрочие в размер на 903.40 лв.

С решението на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, както следва:

- За 2016 г. дължимата сума за внасяне в размер на 3 469.83 лв. и лихва за просрочие в размер на 1 843.98 лв. за периода от 01.05.2017 г. до 26.07.2022 г.;

- За 2019 г. дължимата сума за внасяне в размер на 808.97 лв. и лихва за просрочие в размер на 183.61 лв. за периода от 01.05.2017 г. до 26.07.2022 г.;

- За 2020 г. дължимата сума за внасяне в размер на 7 194.62 лв. и лихва за просрочие в размер на 903.40 лв. за периода от 01.05.2017 г. до 26.07.2022 г.

В настоящото производство жалбоподателят оспорва РА в изменената част, като общият размер на установените допълнителни задължения /главници и лихви/ възлиза на 14 404.41 лв.

По делото са приети основно и допълнителни заключения на съдебно икономическа експертиза, които съдът ще коментира по-нататък в настоящото изложение.

РА е издаден след ревизионно производство, което се е развило по особените правила на чл. 122 от ДОПК . Ето защо, следва да се вземе предвид правилото, въведено в нормата на чл. 124, ал. 2 от същия кодекс: в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Това означава, че на ревизионния акт нормативно е придадена отнапред материална доказателствена сила по отношение на обективизираните в него констатации за проявлението на конкретни факти. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест е за жалбоподателя. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл.122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. В конкретния случай е налице хипотезата, визирана в нормата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, според която в производството по обжалването на РА при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното. За да опровергае констатациите, съдържащи се в РА не е достатъчно ревизираното лице да твърди, че направените фактически констатации са неверни, а да ангажира доказателства в обратен смисъл.

Предпоставките по чл. 122, ал. 1 от ДОПК в случая са две: наличие на данни за укрити приходи, и документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване.

Съдът следва да направи правна преценка по основния спорен въпрос, а именно налице ли са основанията по чл. 122, ал.1, т. 2 и т. 5 ДОПК за ревизия по особения ред. Фактическите констатации при ревизията, проведена по реда

на чл. 122 ДОПК се ползват с презумпцията за вярност, само когато са подкрепени със събраните доказателства. Да се приемат за доказани факти само по предположение, е недопустимо и не съответства нито на целта на производството, нито на елементите по чл. 123, ал. 1 вр. чл.122, ал. 1 от ДОПК, които обуславят ревизията по особения ред.

Именно на предположението за данни за извършени разходи със собствени разполагаеми средства, съответни на облагаеми доходи на ревизираното лице, се основава изводът в уведомлението за основания по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК. Видно от съдържанието на уведомлението, в същото не е обсъден, съответно не е установяван нито един от елементите по чл. 123, ал. 1 ДОПК. Изводът за недеklarирани доходи и за несъответствие на имущественото състояние на ревизираното лице в случая е направен без да са установени конкретни данни (нито в уведомлението, нито в РД и впоследствие в РА, в това число и в решението на ответника) за доходите на Й. Х., с който жалбоподателката е живяла на съпружески начала повече от 20 години и с когото имат две деца, което обстоятелство е заявено още с писмените обяснения от ревизираното лице, преди датата на уведомлението. В този смисъл, основателно в жалбата се посочва, че съгласно утвърдената данъчна и съдебна практика, когато ревизията е за определяне на задълженията на физическо лице или едноличен търговец от значение за определяне на данъчната основа са и приходите и разходите за издържане на домакинството. Последното е дефинирано в разпоредбата на §1, т. 2 от ДР на ДОПК и според нея „домакинството включва съпрузите, лицата, живеещи във фактическо съпружеско съжителство и техните деца и роднини, ако живеят при тях“. В тази насока са например Решение №11327 от 28.10.2015 г. по адм. д. №7582/2015 г. на ВАС, Решение №3230 от 24.03.2015 г. по адм. д. №5680/2014 г. на ВАС, Решение №11044 от 22.10.2015 Г. по адм. д. №11097/2014 г. на ВАС и Решение №4260 от 12.04.2016 г. по адм. д. №1430/2015 г. на ВАС. Съгласно чл. 123, ал.1, т. 2 от ДОПК, до доказване на противното се счита, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: „2. направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства.“. Кръгът на свързаните лица по смисъла на чл. 123, ал. 1, т. 2 ДОПК следва да се определят от дефиницията на това понятие по пар. 1, т.3, б. а) от ДР на ДОПК за "Свързани лица" (*„а) съпрузите, роднините по права линия, по съребрена - до трета степен включително; и роднините по сватовство - до втора степен включително, а за целите на чл. 123, ал.1, т. 2 - когато са включени в общо домакинство;*) но и от дефиницията на понятието по т.2 от същия параграф за "Домакинство" (*включва съпрузите, лицата, живеещи във фактическо съпружеско съжителство, както и техните деца и роднини, ако живеят при тях*), към което препраща пар.1, т.3, б. а) от ДР на ДОПК. Следователно, за целите на чл. 123, ал. 1, т. 2 ДОПК, следва да се вземат предвид разходите на лицето и свързаните с него лица, които живеят в едно домакинство, каквито са и лицата, живеещи във фактическо брачно съжителство. Макар и тези лица да не са изрично посочени в понятието за

свързани лица пар. 1, т.3, б. а) от ДР на ДОПК, то фактическото им положение е идентично със съпрузите, живеещи в едно домакинство. Този извод съответства в пълнота и на смисъла и съдържанието на предвиденото по чл.123, ал.1, т.2 ДОПК, да бъдат взети предвид направените разходи от лицето и от свързаните с него лица, живеещи в едно домакинство.

В случая, в решението на директора на ОДОП е признато, че Й. Х. и С. Н. са живели във фактическо съпругеско съжителство като имат и две деца. В тази връзка, настоящият съдебен състав счита, че е следвало да бъдат съобразени данните за доходите и разходите на Й. Х. на основание чл. 123, ал. 1, т. 2 ДОПК още при преценката за извършване на ревизията по особения ред на чл. 122 ДОПК, т.е. още при връчването на уведомлението по чл. 124 ДОПК, което не е сторено. Аргумент за този извод е и изискването, при определяне основата за облагане с данъци по тези ред, съгласно чл. 122, ал. 2, т. 16 ДОПК, органите по приходите да вземат предвид и други доказателства, които могат да послужат за определяне на основата. В този смисъл е формирана и съдебна практика – например решение № 14658/07.11.2013 г. по адм. д. № 2815/2013 г. на ВАС, решение № 1941 от 23.02.2015 г. по адм. д. № 15701/2014 г., VIII отд. на ВАС.

Основателно в жалбата се изтъква, че в противоречие с констатацията за липса на доказателства за общо домакинство са констатираните данни за две общи деца и доказателства за множество семейни пътувания в чужбина на Й. Х. и С. Н.. Следователно, противно на изведената констатация за документално доказана липса на общо домакинство, при ревизията са установени данни и по преписката са налице писмени доказателства, водещи до обоснован извод, че основна част от разходите за домакинство и общи пътувания са били поети от Й. Х., както и че същият е предоставял парични средства на С. Н. чрез свои доверени лица. Горното заключение е обосновано, както с дадените множество непротиворечиви писмени обяснения от жалбоподателката и всички проверени лица, така и с обстоятелството, че при ревизията на Й. Х. за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г., с издадения му и влязъл в сила РА №Р-22221720002203-091-001 от 01.01.2021 г., е установено, че същият е разполагал с достатъчно деклариран и обложени парични средства и на лицето не са установени допълнителни задължения за данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за всички ревизирани периоди /2015 г. - 2019 г./. С издадения на Й. Х. РА №Р-22221721003280-091-001 от 14.11.2022 г. за данъчен период 2020 г. на лицето също не са установени допълнителни задължения по ЗДДФЛ. Видно от съдържанието на акта на Й. Х. за всяка една година от ревизираните, при извършените съпоставки е установено значително превишение на получените доходи над извършени разходи. Този извод се потвърждава и от приетите по делото заключения по съдебно-счетоводните експертизи. В този смисъл неправилен е подходът на решаващия орган, че единствено сумата на констатираните превишения на приходите над разходите на Й. Х. е годна да послужи за компенсиране на съответния недостиг при жалбоподателката. Този подход не държи сметка за

декларираните от г- н Х. разходи за домакинство, екскурзии и други, които разходи всъщност са в основата на предоставяните текущо на г-жа Н. средства. С приложените по делото писмени обяснения Й. Х. е представил по първото си ревизионно производство Приблизителен паричен поток за 01.01.2015- 31.12.2019 г., в който са посочени конкретни разходи за домакинство, екскурзии и др., които превишават значително твърдения в Решението на ДОДОП недостиг за 2016 и 2019 г. на жалбоподателката. Предоставените й средства- в брой, чрез поемане на разходи или чрез захранване на банковите й сметки, лично или чрез трети доверени лица, са включени като част от посочените за всяка година разходи. Конкретно за 2016 г. тези декларирани пред приходната администрация разходи, както се потвърждава и от стр. 5, задача 3 от основното експертно заключение, възлизат на общо 308 439 лв., които многократно надвишават установения при С. Н. недостиг за 2016 г., който съгласно решението на директора на Д“ОДОП“ е в размер на 46 596.47 лв. Подобна е и ситуацията за 2019 г., като декларираните от Й. Х. разходи възлизат на общо 494 869, 49 лв., както се потвърждава и от експертното заключение (задача 4 от Основната експертиза) и които многократно надвишават установеният при жалбоподателката недостиг за същата година, които съгласно решението на ДОДОП е в размер на 183 992, 01 лв. По повод 2020 г., съдът приема установения от вещото лице нетен приход от дивиденди след приспадане на удържания и внесен данък, получен от г- н Н. в размер на 475 000 лв. Конкретният размер на доходите от дивиденди увеличава съответно превишението на приходите над разходите за 2020 г. с 285 000 лв., което като се вземе предвид посочената в Решението на ДОДОП сума на превишение от 39 320,01 лв. води до общо превишаване на приходите над разходите от 324 320,01 лв. Това е сума, която на самостоятелно основание значително надвишава процесния недостиг от 11 274,48 лв. при С. Н. за 2020 г. В допълнение, посочените разходи за екскурзии и други , видно от влезлия в сила РА №Р-22221721003280-091-001 от 14.11.2022 г. на г- н Х. възлизат на 146 476, 60 лв., която сума се потвърждава и от заключението по основната експертиза.

От изложеното дотук се налага извод, че размерът на наличните средства на Й. Х., дори в рамките на всяка конкретна година е достатъчен да компенсира съответния недостиг при С. Н..

Що се отнася до средствата на Й. Х., съдът взе предвид актуалната съдебна практика на ВАС. Така например в Решение № 12056 от 06.12.2023 г. по адм. д. 5879 от 2023 г. на ВАС, Първо отделение, е посочено, че не е допустимо при установено положително крайно салдо за предходната ревизирана година да се приеме различна начална стойност за следващата само въз основа на съображението, че „излишъкът“ не трябва да се обвързва с конкретна дата. Този довод влиза в противоречие с принципа на обективност, прогласен в чл. 3 ДОПК. По този начин, според цитираното решение, жалбоподателят ще трябва да доказва, че не е разходвал своите разполагаеми в края на периода средства, т. е. да доказва отрицателни факти. Именно разходването на веднъж доказани парични средства е положителният факт, който трябва да

бъде доказан от приходните органи и след като това не е сторено, то неустановеното трябва да се приеме за неосъществено. В този смисъл са и мотивите на Решение № 4046 от 13.04.2020 г. по адм. д. № 11566 от 2019 г. на ВАС, Осмо отделение. В него също е посочено, че не трябва да се предполага разходването на установеното положително салдо на паричния поток от предходен данъчен период, при липса на данни за извършени разходи от задълженото лице, а същото трябва да формира начално салдо за следващия период.

Във връзка с посоченото, съдът намира, че трябва да се кредитира заключението на вещото лице К., в частта, в която се прави изчисление на приходите и разходите на Й. Х. и същото се съобрази с тези на жалбоподателката. Установяванията по основната съдебносчетоводна експертиза в задачи № 2, 6, 7, и 8 при надлежно пренасяне на салдата (излишъци) сочат на значително превишаване над процесния недостиг при С. Н. за всеки съответен период. Този извод не се променя и при направените от вещото лице изчисления в допълнителните заключения на ССЕ, при които е използвана формулата от Методиките за текущите съпоставки на НАП. Допълнителната експертиза е с конкретен предмет- определяне на общия размер на превишаване на приходи над разходи на г- н Х. за всяка спорна година, включвайки пренасяне както на салда от предходни години, така и на констатиран излишък на приходи над разходи за предходните години и след надлежно намаляване със съответно покрития недостиг за предходни години при С. Н.. При така поставеното задание, по приетото без възражения допълнително заключение от 26.03.2024 г., констатираните от вещото лице съответни превишения при Й. Х. значително надхвърлят установения недостиг за всяка конкретна година при жалбоподателката.

На следващо място, органите по приходите са приели, че спрямо ревизираното лице е налице основание по чл. 122, ал. 1, т. 5 от ДОПК - не са предоставени документи, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване. Така формулираният извод на органите по приходите е неправилен. Ревизията е извършена на С. Н. в качеството ѝ на физическо лице и по арг. от чл. 4, ал. 3, вр. чл. 1, ал. 2 от Закона за счетоводството, същата не е имала задължение да води и да съхранява счетоводна отчетност. През ревизираните години в подадени годишни данъчни декларации лицето е декларирало доходи от трудови и извън трудови правоотношения. Съответно жалбоподателката не е била задължена да води отчетност и да съхранява доказателства за извършени разходи по време на пътуванията ѝ в чужбина, още по- малко да събира такива. Не може да се приеме, че е налице основание по чл. 122, ал. 1, т. 5 ДОПК за извършване на ревизия при особени случаи, която е с отежняващ характер по отношение на ревизираното лице, поради това, че същото не е представило документи, които не е било длъжно да съставя и съхранява. Не е житейски и фактически оправдано физическо лице да съставя и съхранява писмени документи за предоставени в рамките

на домакинството и за поемане на ежедневни нужди средства. Ако проверката беше извършена на юридическо лице, което има задължение да съхранява подобни документи то чл. 122, ал. 1, т. 5 ДОПК би намерил приложение, но очевидно в случая се касае до физическо лице, без вменени му от закона задължения в тази посока.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че не са налице законоустановените предпоставки за извършване на данъчно облагане по специалния ред на чл. 122 от ДОПК, поради което и е основателно оспорването на жалбоподателката на това основание. По делото не са налице достатъчно годни и относими доказателства, обосноваващи твърденията на данъчните органи. Всички обсъдени факти и обстоятелства не подкрепят изводите на органите по приходите, че при г- жа Н. е налице недостиг на средства, който не може да бъде покрит от излишъка при Й. Х.. Този извод на ревизиращите съставлява само предположение, което не съответства на данни за придобито имущество или доходи. Констатациите на органите по приходите се обориха в съответствие с правилата за разпределяне на доказателствената тежест в съдебното производство по делото от събраните пред съда доказателства, в това число тези по ревизионната преписка. Чрез доказване в съдебното производство жалбоподателката установи липсата на предпоставки по чл.122 от ДОПК, с което се обори презумпцията за установеност на фактите в хода на ревизионното производство. Тъй като претендираното в РД, РА и в решението на ответника укриване на доходи за целите на данъчното облагане от С. Н., остана недоказано по делото, неправилно е извършено установяване на задълженията на ревизираното лице по реда на чл. 122 от ДОПК.

При липсата на основания по чл. 122 и сл. от ДОПК за провеждане на ревизията по особен ред, издаденият РА е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

С оглед изхода на правния спор, съдът следва да разгледа искането за разноски в полза на жалбоподателя, видно от представения списък се претендират разноски общо 3940, 68 лв., от които за вещо лице - платени 1 895 лв., за държавна такса- 10 лв. и за възнаграждение за адвокат- 2 035, 68 лв. Съдът намира, че възнаграждението на адвоката не е прекомерно, предвид извършените процесуални действия по делото, фактическата и правната му сложност.

На основание изложеното и чл. 160, ал. 1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. И. Н., ЕГН: [ЕГН], чрез адвокат М. Й., със съдебен адрес и адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. В, Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, Ревизионен акт /РА/ №

P-22221021003273-091-001/26.07.2022 г., издаден от В. А. В. на длъжност Началник сектор „Ревизии“, ТД на НАП [населено място], орган възложил ревизията и Б. С. К. на длъжност главен инспектор по приходите, ТД на НАП [населено място] – ръководител на ревизията, в частта изменена с Решение № 1919/06.12.2022 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите за установени задължения за ревизираните периоди 2016 г., 2019 г. и 2020 г. общо в размер на 14 404.41 лв. /главници и лихви/.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на С. И. Н., ЕГН: [ЕГН] сумата от 3940, 68 лв. (три хиляди деветстотин и четиридесет лева и шестдесет и осем стотинки), представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: